

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Quis sit proximus, qui vulneratis debet succurrere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

faucios milites, & eos, qui jam per ætatem bellum gerere non possent, habitare iussit. Tanti Etnicus vel senio, vel morbo graues fecit. C. Iulius Cæsar, teste Suetonio, C. Oppium valedicte subita correptum, in itinere non dereliquit, sed humi ac sub dio cum eodem accubuit. Tiberius Cæsar Rhodi omnes ægros notos & ignotos visitauit. Sed longè magis nōrunt æstimare preium charitatis, in schola Christi versati. *Quidam frater requisuit senes, dicens: Si duo fratres in una sunt cella, & ille quidem unus sex diebus integris ieunat; ille autem alter infirmitati facit obsequium; cuius ergo opus maius est apud Deum?* Respondit senex: *Si ille qui ieunat sex dies, per naras se suspenderit, non erit similis illi alteri in conspectu Dei.* Bona sunt ieunia, bona vigilia, bona orationes, bona corporis afflictiones: sed maior horum est charitas.

*Heribert.
Rolyveid. l. 7a
de vitis PP,
cap. 19.*

Ad quem autem pertinet hanc exercere charitatem? Vno verbo respondeat Christus: ad proximum: *Et quis meus est proximus inquietus.* Hoc ipsum quoque docet Christus in parabola Samaritani. Quamquam non sunt tantum proximi charitate, sed etiaw obligatione. Samaritanus proximus fuit charitate, Sacerdos, & Leuita proximi erant obligatione. Erubescendum est, sæpe eos minùs facere, qui deberent ex officio facere; & alienos esse domesticis liberaliores. Parentes filijs, filios parentibus ægris succurrere debere, naturæ lex est. Idem lex matrimoniij jubet, de qua re luculentum sanè coniugalis charitatis exemplum alibi dedi, in Clara Ceruenta Bernardi Valdauræ coniuge, quod etsi & hoc spectet, hic tamen non est repetendum. Sed id maximè etiam pertinet non solùm ad seruos & ancillas erga dominos & dominas, verùm ad ipsos etiam heros & heras erga famulos & famulas, ne eos ejciant è domo ægrotantes, quos libenter habuerunt validos & laborantes. Quæ ista est immicitas? quæ inhumanitas, claudos, debiles, infirmos, qui in domum inducendi essent, ex domo & testis expellere? Christum ipsum à vobis, ô inhumani, expellitis, à cuius vestigijs nimis longè abestis. Suscepit ille infirmos, curauit, sanauit. Quod neque Angeli officium detrectauerunt.

*Tom. 2. de
Iudicijs, quæ
Deus exercet
in hoc mun-
do. cap. 24.*

XI.
§. 9.

Ægrotauit aliquando senex quidam, qui solitarius habitabat:

Bbb 3

XII.
& Heribert.